

Wat kunnen scholen van jongens leren?

Tekst: Paul Op Heij

‘De afgelopen jaren was er terecht veel aandacht voor meisjes, vrouwen, LHBTIQ+ en allerlei minderheden, maar hebben we jongens niet overgeleiden of vooral in bedwang gehouden?’ Aldus onderzoeker, trainer en coach Lauk Woltring op zijn website. ‘Jongens hebben hun redenen waarom ze niet in school geïnteresseerd zijn, stoorzenders zijn, maar waarom? School moet jongens recht willen doen.’

Zijn interesse in de beleavingswereld van mannen en jongens komt voort uit eigen ervaringen en observaties. Op school vond men hem wel eens eigenwijs. Hij studeerde sociale wetenschappen, werkte met jongeren, schoole jongerenwerkers, gaf adviezen en coachte. Het werk van sociologe Lillian Rubin inspireerde hem.² ‘Zij beschreef met respect de dilemma’s van mannen en vrouwen, in de arbeidersklasse, in de kantoorwereld. Ik herkende dat, kwam veel bij mensen thuis in Landsmeer. Ik zag daar een verbondenheid te midden van harde omstandigheden. Zo mannen werkten hard om een inkomen te verdienen, de vrouwen net zo hard om het huishouden draaiende te houden. Beiden wisten van elkaar dat ze te weinig kansen hadden om elkaar het leven te bieden dat ze zouden willen. Hun wederzijdse erkenning ontroerde me. Tegelijkertijd kwam in die periode - we praten over jaren 80, het feminisme op, met een boosheid richting mannen. Maar wat ik miste, was de blik van binnenuit. Het feminisme was een maatschappelijk ik discurs, ik voelde de noodzaak om te kijken naar wat er zich in jongens en mannen afspeelde, wat hun dilemma’s, noden, opgaven en soms noodlottige uitwegen waren.’

BRANIE EN VERLEGENHEID

Toen Lauk Woltring begin jaren